

Starosta Opatowski
w Opatowie

G.II.6824.32.2017

URZĄD MIASTA I GMINY w Opatowie
pismo wpłynęło

dnia: 2017-08-04

Załączniki:
Zarejestrowano pod nr: 465A
Podpis:

P. Jędrzej, J. Blimborski
Sekretarz Gminy
07.08.2017
Opatów, dnia 31.07.2017 r.
Urząd Miasta i Gminy w Opatowie
Pismo wpłynęło dnia: 20 r.
Zarejestrowano pod nr: 155
Rybski
p.o.pis

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 i 6 w związku z art. 1 i 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016, poz. 703), oraz art. 104 i 107§ 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257)

postanawiam

ustalić, że nieruchomość oznaczona w ewidencji gruntów jako **działki nr 13/3** o pow. 0,1000 ha, **13/4** o pow. 0,5000 ha, **49** o pow. 0,2800 ha, **77** o pow. 0,4600 ha, **112** o pow. 0,0900 ha, **123** o pow. 0,0200 ha, **119** o pow. 0,2100 ha, położone obręb **Kobylanki**, gmina Opatów stanowi **mienie gromadzkie**.

Uzasadnienie

Wnioskiem znak: RMKG.XIV.6825.5.2017, z dnia 29.03.2017 r. Burmistrz Miasta i Gminy Opatów wystąpił do Starosty Opatowskiego o wydanie decyzji ustalającej, że działki nr 13/3, 13/4, 49, 77, 112, 123 i 119 obręb Kobylanki, gmina Opatów stanowią mienie gromadzkie. Do wniosku dołączono protokół z zebrania wiejskiego sołectwa Kobylanki odbytego w dniu 15.03.2017 r., Uchwały Zebrania wiejskiego wsi Kobylanki z dnia 15 marca 2017 r. od Nr 1/2017 do nr 6/2017, protokół z kwerendy w Archiwum Państwowym w Kielcach Oddział w Sandomierzu. Ponadto akta w przedmiotowej sprawie uzupełniono Operat pomiarowy zarejestrowany w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Opatowie pod nr 237/13/86/70.

Przeprowadzone postępowanie wykazało, że w Operacie pomiarowym wsi Kobylanki w poz. 74 jako władającego działką nr 119 wpisano P.G.R.N. Kobylany, pow. Opatów. Natomiast w poz. 76 do działek nr 13, 49, 77, 112 i 123 figuruje zapis P.P.R.N, Opatów, Wydział Komunikacji (drogi). Zgodnie z zapisami ewidencji gruntów obrębu Kobylanki, jako władającym na zasadzie posiadania samoistnego działkami nr 123, 77 i 112 wpisany jest Skarb Państwa, zaś Gminie Opatów przypisane jest użytkowanie, działki te figurują jako drogi wewnętrzne. Do działki oznaczonej nr 13/3 władanie na zasadzie posiadania samoistnego przypisano Gminie Opatów, działka ta figuruje jako droga gminna. Do działki oznaczonej nr 119 jako posiadacz samoistny wpisana jest Wspólnota Gruntowa Kobylanki. Do działek nr 13/4 i 49 władanie na zasadzie posiadania samoistnego przypisano Gminie Opatów. Zgodnie z ewidencją gruntów obręb Kobylanki działki nr 13/3, 13/4, 49, 77, 11 i 123 stanowią drogi. Działka nr 119 figuruje jako nieużytki.

Jak wynika z oględzin połączonych z rozprawą administracyjną przeprowadzonych w dniu 13.06.2017 r. działki objęte niniejszym postępowaniem zlokalizowane są na terenie całej wsi Kobylanki. Działki nr 13/3, 13/4, 49, 77, 112 i 123, w połowie lat 50-tych ubiegłego wieku funkcjonowały jako drogi gruntowe. Stanowiły drogi dojazdowe do pól, domostw, łąk, sklepu i miejscowości sąsiednich. W związku z powyższym z dróg tych korzystali mieszkańcy wsi Kobylanki a także miejscowości sąsiednich wg ich indywidualnych potrzeb i nigdy nie była

wyłoniona grupa osób, które mogły z nich korzystać. Początkowo drogi miały nawierzchnię gruntową, zaś mieszkańcy Kobyłanek w ramach szarwarku poprawiali nawierzchnię tych dróg, także odsnieżali utrzymując je w przejezdności. W I połowie lat 60-tych ub. w. brukiem utwardzono działki część działki nr 13/4 (cała wieś uczestniczyła w tych pracach), kolejną część także brukiem utwardzono początkiem lat 70-tych. Potem nastąpiły kolejne utwardzenia materiałem kamiennym. Pierwsze utwardzenie asfaltem nastąpiło w 2003 r., dotyczyło działki nr 13/4.

Jak wynika z zeznań świadków działka nr 119 w I połowie lat 50-tych stanowiła staw. Był tu wodopój dla zwierząt gospodarskich mieszkańców Kobyłanek, którzy czerpali tu także wodę. Grobla stanowiła również miejsce wypasu zwierząt. Mieszkańcy wyprowadzali na płytszą część stawu chore na ochwat konie, aby woda „wyciągnęła chorobę”. W zimie zamrożony staw stanowił lodowisko dla dzieci. Z czasem staw zaczął porastać krzakami.

Do chwili obecnej wszystkie działki objęte przedmiotowym postępowaniem są ogólnie dostępne dla wszystkich mieszkańców. Z dokonanych ustaleń wynika zatem, że powyższy majątek służył celom publicznym, tak więc stanowił majątek gromadzki.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28, poz. 169, z późn. zm.), starosta ustala, stosownie do przepisów art. 1 i 3, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową bądź mienie gromadzkie. Jak przyjmuje się w orzecznictwie, decyzję wydaje się biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy tj. w dniu 5 lipca 1963 r. Z tego względu decyzja ma charakter deklaratoryjny, co oznacza że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy (por. wyroki NSA z dnia 22.09.1995 r. SA/Kr 2717/94, ONSA 4/96 poz. 157, NSA z dnia 20.09.1995 r. II SA/Łd 1281/95 nie publ.).

Mienie gromadzkie w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy obejmuje nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, inne niż wspólnoty gruntowe wymienione w ust. 1, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Według definicji zawartej w § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz.U. nr 64, poz. 303 z późn. zm.) za mienie gromadzkie rozumie się mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Przez dawne gromady należy zaś rozumieć gromady istniejące w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. (§ 1 pkt 3).

Sytuacja prawna mienia gromadzkiego uległa zasadniczej zmianie z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz.U. z 1954 r., Nr 43, poz. 191). Ustawa ta w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzyła nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi (art. 1), a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach (art. 4). Mieszkańcom dotychczasowych gromad zagwarantowano nienaruszalność indywidualnie im przysługujących praw (art. 38). Na tle ww. ustawy wskazywano w doktrynie, że utworzenie gromad jako jednostek podziału administracyjnego

wsi spowodowało, iż przestał w sensie prawnym istnieć dotychczasowy podmiot własności mienia gromadzkiego. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej, ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Właścicielami mienia nie stali się również mieszkańcy wsi, którzy nigdy przedtem nimi nie byli. Jednolicie przyjmowano, że po reformie z 1954 roku, pomimo braku wyraźnej deklaracji ustawowej, mienie gromadzkie stało się własnością Państwa. Poręczenie z art. 38 ustawy odnosiło się tylko do tej części mienia, które stanowiło majątek członków dawnej gromady, a nie majątek gromady jako osoby prawnej. Ustawa z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1958r., Nr 5, poz. 16) nie wniosła do sytuacji prawnej mienia gromadzkiego żadnych zmian, a jedynie powierzyła zarząd tym majątkiem gromadzkim radom narodowym. Ustawa ta przewidywała bowiem, że dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym i choć nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność Państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej - gromadzkich rad narodowych. Również w doktrynie i orzecznictwie dominował pogląd, iż mienie gromadzkie zarządzane przez gromadzkie rady narodowe stanowiło własność ogólnonarodową (szeroko na ten temat: Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 24.10.2001r., III CKN 430/00, OSNC 2002/9/111; zob. ponadto m.in. postanowienie SN z dnia 18.11.1966r. I CR 629/66, LexPolonica nr 356814; orzeczenie SN z dnia 26.03.1960r., 1 CR 535/59, OSN 1961/III/73).

W świetle powyższego należy stwierdzić, że wskutek reformy z 1954 roku doszło do przejścia majątku (mienia) gromadzkiego na własność Państwa, a zasadę tę potwierdziły dalsze ustawowe unormowania, m.in. o radach narodowych. Zasadę powyższą należy zatem odnieść również do gruntów wydzielonych m.in. pod drogi przeznaczone do powszechnego użytkowania (zob. uchwała SN z dnia 27.06.1984r., III CZP 32/84, OSNCP 1985/1/13). W niniejszym stanie faktycznym w dokumentacji geodezyjnej wskazanej powyżej, potwierdza się przyjęta zasada, że mienie gromadzkie zarządzane było przez gromadzkie rady narodowe, dlatego przemawia to za faktem, że było do mienie dawnych gromad.

Ponadto dla ustalenia czy przedmiotowe nieruchomości stanowiły mienie gromadzkie na dzień 5 lipca 1963 r. niezbędne jest wykazanie, że do 1954 r. były one mieniem gromad mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków, a niebędących jednostkami samorządu terytorialnego oraz przed 5 lipca 1963 r. były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Wobec braku tytułu nabycia przez gromadę spornych nieruchomości oraz braku dokumentacji geodezyjnej określającej powierzchnię i przebieg granic w dacie przed 5.07.1963 r. organ celem ustalenia stanu faktycznego zobowiązany był do przeprowadzenia postępowania dowodowego, wykorzystując zgodnie z art. 75 k.p.a. dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie są sprzeczne z prawem. Do takich środków dowodowych powołany wyżej przepis zalicza m.in. dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Zeznania świadków i stron postępowania, co do przebiegu i granic, w sposób niebudzący wątpliwości potwierdzają na datę 5.07.1963 r. istnienie przedmiotowych gruntów jako ogólnodostępnych i służących mieszkańcom wsi i właścicielom przyległych do nich pól. Brak dokumentacji dotyczącej okresu przed ww. datą nie może przekreślać ustawowej kompetencji starosty do uznania konkretnych nieruchomości za mienie gromadzkie, w sytuacji gdy fakt, że stanowią one takie mienie można wykazać innymi środkami.

Jednocześnie podnieść należy, że w istniejącym porządku prawnym, wydanie przez starostę decyzji w trybie art. 8 ust. 1 ustawy, nie pozbawia stron możliwości dochodzenia swych praw w postępowaniu cywilnym, w razie sporów własnościowych.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji decyzji.

P o u c z e n i e

Od decyzji niniejszej służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Świętokrzyskiego w Kielcach za pośrednictwem Starosty Opatowskiego w terminie 14 dni od daty wywieszenia na tablicy ogłoszeń. Zgodnie z art. 127a Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Starosty Opatowskiego. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. W przypadku złożenia przez stronę oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania od decyzji stronie nie przysługuje prawo do odwołania się ani złożenia skargi do sądu administracyjnego.

Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Z up. starosty
M. Roszczyła
mgr inż. Mirosław Roszczyła
Kierownik Wydziału Geodezji, Kartografii,
Katastru i Gospodarki Mieniem
Geodeta Powiatowy

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Opatów.
2. Urząd Miasta i Gminy Opatów
(celem zamieszczenia na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, po tym czasie prosimy o przesłanie informacji o okresie wywieszenia).
3. Sołtys wsi Kobyłanki (celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń na okres 14 dni, po tym czasie prosimy o przesłanie informacji o okresie wywieszenia).
4. Ewidencja gruntów w/m.
5. A/a + tablica ogłoszeń + Biuletyn Informacji Publicznej.